

V Praze dne 29. 10. 2017

Vážený pane,

děkuji vám za umožnění účasti jako hosta na včerejší akci k 99. výročí vzniku ČSR, Děkuji za emočně příjemně prožité dopoledne. Přestože mne přímo nepostihla šikana nuceného odchodu z armády po roce 1968, osobní vzpomínky z té doby zůstávají stále živé a myslím, že se umím vžít do pocitů všech těch, kterých se to bezprostředně dotklo a poznamenalo životy nejen jejich, ale mnohdy celých rodin. Proto vaše aktivity podporuji.

Vojenskou technickou akademii (leteckou fakultu) v Brně jsem dokončil právě v roce 1968 a k 1. září 1968 nastoupil do svého prvního zaměstnání k Voj. ústavu 401 v Praze v hodnosti nadporučíka. Volil jsem armádu jako celoživotní poslání. Ovšem jen krátce, do „prověrek“ v roce 1970. Ve straně jsem tehdy nebyl, přesto se mně prověrky nevyhnuly, neboť jak VTA v Brně, tak VZÚ Braník se ocitly na černé listině „kontra...center“, takže byli prověřováni všichni. Verdikt „méně způsobilý pro službu v armádě“ jsem jako mladý a ještě vzdorovitý novic nepřijal, nepodepsal. Sděleno mně bylo, že důvodem byl můj negativní postoj ke vstupu vojsk, se kterým jsem se nikterak netajil. Náčelníkovi jsem tehdy oponoval tím, že jako voják jsem se plně ztotožňoval s prohlášením vrchního velitele L. Svobody a že i on se měl chovat jako voják. Navíc, že jsem od něho nikdy neslyšel, že bych měl mít názor jiný. To bylo přespříliš. Navíc jsem mu to sdělil před svědkem. Svolal tehdy celé oddělení útvaru a všem vysvětloval, že jeho utajeným posláním bylo chovat se neutrálně a sledovat chování ostatních...Tím u mne definitivně ztratil kredit a požádal jsem o přeložení na jiné pracoviště. To byl počátek mého působení v armádě a také zárodek úvahy, že armáda pro mne nebude celoživotním posláním a tuto životní etapu ukončil v roce 1979, kdy jsem odešel na vlastní žádost „do civilu“. Ale mám i z té doby mnoho kamarádů, se kterými se pravidelně scházím....

I na tuto vaši akci jsem přišel s bývalým kolegou z pracoviště VZÚ 401 Braník, Milanem Polou, který současně využil účasti zástupců SR a domluvil si s nimi, že mu přivezou nevyzvednutou medaili z roku 2014 k 70. výročí SNP, kterou jeho otec Teodor Pola jako velitel partyzánské brigády obdržel "In memoriam" na oslavách na Jankově vršku u Uhrovice. Milan tam byl zván, ale výjimečně mu to časově nevyšlo.

Plk. Kováče – voj. atašé SR jsem potkal před domem v Legerově, kde právě vystupoval z taxíku. Uvedl jsem ho do domu, on se mi představoval (já byl na rozpacích, že si mne snad plete s nějakým činovníkem vašeho spolku...). Naštěstí přišel plk. Stehlík a vyjeli jsme všichni nahoru.

Nejen organizace ale i nápad zorganizovat akci a pozvat velvyslance SR, zajistit účast vojenského atašé SR a našich reprezentantů Armády ČR byl velmi dobrý profesionální tah na branku.

Některé mé postřehy účastníka akce:

-**Hymna** - Zprvu mne překvapilo, že se hraje jen česká. Pochopil jsem záměr až ve chvíli, kdy po příjezdu velvyslance SR zazněla hymna slovenská. I když slabě slyšitelná, zaznamenal jsem více zpívaných slok (rozhodně více než jednu, kterou znám). Také dobře.

-**plk. Čerovský** na mne působil příjemně, mluvil věcně. Voják – letec (moje krevní skupina),

- z 11,5 tis. rehabilitovaných dnes žije jen 1,5 tis. a každý týden se stav zmenšuje. **Chtělo by dořešit nějaké náhrady co nejdříve, aby se alespoň někteří dožili věcné satisfakce.**

- **gmj. Kocián** za velení čs. armády vystoupil jako profík a zdůraznil zejména profesionalitu armády (od 2005) a **úzkou neformální součinnost s armádou SR.**

- také **plk. Stehlík** nezapřel profesionála nejen v historii, ale i rétorice. Umí vystupovat. Vzpomněl Masaryka, Štefánika ale i legionáře (140 tis., z toho jich 5 tis. padlo za lepší budoucnost nás všech).

- (nezaznamenal jsem všechna jména) připomněl začátky první republiky, situaci v Horném Uhersku (Slovensko), kde nebyl vznik ČSR, došlo by k maďarizaci ve velkém. Naštěstí vznikl demokratický stát Čechů a Slováků. V roce 1993 došlo k rozdělení **bez referenda, což demokratické nebylo**.

- **plk. Vodička** (ČSBS) představil zaměření sdružení, které zastřešuje 16 spolků, což násobí sílu a prestiž jednotlivých spolků. Na konkrétním aktuálním příkladu poslance proti své vůli (poslanec/senátor) poukázal na současné paradoxy doby.

- **velvyslanec Weiss** - zapůsobil velmi dobrým dojmem a přemýšlím, jak to zúročit v roce 2018 - roce Česko-Slovenské vzájemnosti. Těžko se prožíval rozvod v roce 1992. Ale je to poučení pro mnohé o demokratické vyspělosti, kdy jediné dva slovanské národy (Češi a Slováci) **byly rozvedeny**, ale zachovaly si důstojnost a vzájemnou sounáležitost. Ale je třeba ji udržovat. Na Slovensku se české knihy nepřekládají do slovenštiny. Slováci je čtou v originále. "Dubček" se však do češtiny překládá.

ps: Dubček se narodil v Uhrovcu v domě, kde žil Ludovít Štúr. (info od Milana)

Doporučil seznámit se s knihou : *Antoine Mares: Edvard Beneš - Mezi Hitlerem a Stalinem*

Ale hlavně - zvýraznil nezastupitelnou úlohu EU jako instituce, která umožňuje malým státům uspět vedle mocností, které s nimi již tak lehce nemohou zamestat. (Orientace v období první republiky za západ - zrada v podobě Mnichova, orientace po 2. světové válce na východ - zrada v podobě okupace 1968). **EU je jediné východisko pro evropské státy.**

- zpestřením akce byla i přítomnost **plk. Pelčáka** - kandidáta na kosmonauta.

- ... (?) **historik**, který zajímavé informace (které jsme se ve škole neučili) "sypal z rukávu". Datum rozpadu Rak-Uherska je datován k 21. 10. 1918. Ani to ještě nebyli legionáři, ale čeští vojáci, kteří ještě v rakouských uniformách s bílo červenými "kokardami" se postavili za samostatnost (35. plzeňský pluk -pětatřicátníci....., 28. pražský pluk, 30. vysokomýtský pluk.....).

impulsem bylo "Prohlášení o nezávislosti" v Paříži ze dne **18. 10. 2018**. (nevím, zda jsem postřehl přesně)

Památník Pečkárna a jiné se snaží udržet povědomí o naší historii. Neznají ji mladší generace, ale ani učitelé, což je povážlivé.

V USA se slaví Den nezávislosti a obsah prohlášení o nezávislosti je v povědomí Američanů zcela zřetelný. U nás zatím ne...

Bude-li možné upřesnit jméno a kontakt na tohoto "historika", budu rád, neboť bych s důchodci GŘC zašel do památníku Pečkárna a zajistil jim fundovaný výklad.

Řada řečníků vzpomněla stále živé téma potupného složení zbraní a opuštění vybudovaného obranného opevnění bez boje v roce 1939. Nejen slzy bývalých vojáků nás zavazují uchovávat a naplňovat jejich odkaz. Vámi zorganizovaná akce 99 plně tento odkaz reflektuje. Ještě jednou : **Díky všem, kteří se o zdar akce zasloužili.**

Ing. Vladimír Pilát, dnes již bývalý kpt. v záloze , nar. 1944

Příloha - odkazy na knihy k tématu :

*Antoine Mares: Edvard Beneš - **Mezi Hitlerem a Stalinem***

<https://www.levneucebnice.cz/p/edvard-benes-mezi-hitlerem-a-stalinem/> 263 Kč

Levné učebnice, Arkalycká 951/3, Praha 4 (areál kina Galaxie, 100 metrů od metra C-Háje (trasa C),

*Luboš Jurík: **Rok delší než století** (o Alexandru Dubčekovi)*

<https://www.dobre-knihy.cz/rok-delsi-nez-stoleti-360582.html> 302 Kč

Dobré knihy, DONATIVO, s.r.o., V Háji 15, Praha 7

http://www.noveslovo.sk/c/Eva_Kanturkova_Potlaceny_mytus

Poklad ruských carů -

<http://www.ceskatelevize.cz/porady/10394032041-stopy-fakta-tajemstvi/412235100201003-poklad-ruskych-caru/>

*bohužel v i-vysílání ale není dostupný, možná že ve vašem ČT archivu ano
(poslední vysílání Ne ČT2 - 17.9. 5:25)*

Velmi zajímavá kniha!!

*Stanislav Motl: **Kam zmizel zlatý poklad republiky***

<https://www.dobre-knihy.cz/kam-zmizel-zlaty-poklad-republiky-92954.html>